

R.M. Mc Cheyne

DE GOEDE HERDER

Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden, die niet ingaat door de deur in de stal der schapen, maar van elders inklimt, die is een dief en moordenaar. Maar die door de deur ingaat, is een herder van de schapen. Deze doet de deurwachter open, en de schapen horen zijn stem. En hij roept zijn schapen bij name, en hij leidt ze uit. En wanneer hij zijn schapen uitgedreven heeft, zo gaat hij voor hen heen. En de schapen volgen hem, overmits zij zijn stem kennen. Maar een vreemde zullen zij geenszins volgen, maar zullen van hem vlieden, overmits zij de stem des vreemden niet kennen. Deze gelijkenis zei Jezus tot hen. Maar zij verstonden niet, wat het was, dat Hij tot hen sprak. (Joh. 10 : 16)

Uit vers 6 kunnen wij zien dat deze gelijkenis zeer moeilijk en duister is voor het natuurlijk oog: „Zij verstonden niet, wat het was, dat Hij tot hen sprak.” Hoezeer zal het mij dan nodig zijn opnieuw met de Heilige Geest gedoopt te worden, terwijl ik die voor u wens te verklaren. Hoe noodzakelijk zal het voor u zijn dat het deksel van uw harten wordt weggenomen en dat u de zalving van de Heilige ontvangt, opdat u deze dingen mag verstaan!

1. De dief en moordenaar.
2. De goede Herder.

1. **De dief en moordenaar:** „Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: die niet ingaat door de deur in de stal van de schapen, maar van elders inklimt, die is een dief en moordenaar.” (vs. 1). Ongetwijfeld is dit hoofdstuk een vervolg op het voorgaande. Jezus toonde de Farizeeërs aan, welke blinde en schuldige leids mensen zij waren. Diep gevoelden zij zich door Hem beledigd. In dit hoofdstuk gaat Jezus voort hun de kentekenen en de gebreken van de valse leraars aan te wijzen. Nochtans is het duidelijk, dat Jezus hoofdzakelijk spreekt van één enkele dief en moordenaar. Hij noemt hem „een vreemde” (vs. 5); „de dief” (vs. 10): „de huurling” (vs. 13). En Hij plaatst hem tegenover de goede herder, die zijn leven stelt voor zijn schapen. Wie is die dief en moordenaar, die over de muur in de stal van de schapen binnenklimt? Die vreemde, die de schapen van Christus tracht weg te voeren? Die dief en moordenaar, die slechts komt om te slachten, en te stelen, en te verderven? Geen ogenblik twijfel ik dat het is de satan, de

god dezer wereld, de overste van de geestelijke boosheden in de lucht, hij die in Judas voer, hij die het hart van Ananias en Saffira vervulde.

Satan heeft drie middelen, waardoor hij op de kudde aanvalt.

1ste. *Door de antichrist.* Zonder twijfel is de satan de grote aanstoker van al de werkingen van de antichrist. Wij lezen dienaangaande in de Schrift: „En alsdan zal de ongerechte geopenbaard worden, dewelke de Heere verdoen zal door de Geest van zijn monds, en te niet maken door de verschijning Zijner toekomst. Hem, zeg ik, wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht, en tekenen, en wonderen van de leugen.” (2 Thess. 2 : 8, 9). En wederom: „En de grote draak is geworpen, namelijk de oude slang, welke genoemd wordt duivel en satanas, die de gehele wereld verleidt.” (Openb. 12 : 9). En wederom: „En ik stond op het zand van de zee. En ik zag uit de zee een beest opkomen, hebbende zeven hoofden en tien hoornen. En op zijn hoornen waren tien koninklijke hoeden, en op zijn hoofden was een naam van godslastering. En de draak gaf hem zijn kracht, en zijn troon, en grote macht.” (Openb. 14 : 1, 2). Ziedaar het ontzettende plan van satan om de schapen van de kudde te vermoorden en te verderven. Alzo wil hij de heiligen des Allerhoogsten verdelgen.

2e. *Door de wereld.* Satan is de god dezer wereld. Van de dagen van Kaïn af is de wereld steeds over de muren in de stal van de schapen geklommen, om te stelen, en te slachten, en te verderven. De wereld, hetzij zij glimlacht of het gelaat fronst, haat de Christenen, en tracht over de muur in de schaapskooi te springen. 3e. *Door wereldsgezinde leraars.* Satan voer in Judas, en zonder enige twijfel vaart hij ook nu nog in vele leraars. „Want zulke valse apostelen zijn bedrieglijke arbeiders, zich veranderende in apostelen van Christus: en het is geen wonder; want de satan zelf verandert zich in een engel des lichts.” (2 Kor. 11 : 13, 14). Door geen middel heeft satan meer schade toegebracht aan het Koninkrijk Gods dan hierdoor, dat hij ongelovige leraars over de muren binnen de stal van de schapen heeft geschoven. Zodanigen waren de Farizeeërs van de oude dag; zodanigen zijn de zorgeloze leraars dezer dagen.

1. Het *merkteken* van de valse herder. De valse herder „gaat niet in door de deur, maar klimt van elders in.” Wij weten dat Christus de deur is: „Ik ben de deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden.” (vs. 3). Het zekere merkteken van satan en al zijn trawanten is dit, dat zij niet ingaan en behouden worden door Christus. Alzo is het met satan zelf. Onzalige geest des kwaads als hij is, werd de enge poort van het leven nimmer voor hem geopend. Hij springt over de muur in de stal van de schapen, om, daar hij zelf verloren en de onheilige is, ook de schapen te verslinden. Zo is het ook met de antichrist en al zijn dienstknechten. Nimmer zijn zij door de deur ingegaan. Zij loochenen dat Christus de deur is. Zij willen de mensen van elders doen inklimmen.

2. Het *doel* van de valse herder: „Die is een dief en moordenaar.... De dief komt niet, dan opdat hij stele, en slachte, en verderve.” (vs. 10). Het doel van Christus' komst in de wereld was te zoeken en zalig te maken dat verloren was: „Want de Zoon des mensen is niet gekomen om van de mensen zielen te verderven, maar om te behouden.” (Luk. 9 : 56). „Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben en overvloed hebben.” (vs. 10). Zo is het ook met Zijn dienstknechten. De begeerte onzer harten en onze gebeden tot God

voor u allen zijn, dat u mag behouden worden. Wij houden niet op, „vermanende een iegelijk mens, en lerende een iegelijk mens in alle wijsheid, opdat wij zouden een iegelijk mens volmaakt stellen in Christus Jezus.” (Col. 1 : 28). „Allen ben ik alles geworden, opdat ik immers enigen behouden zou.” (1 Kor. 9 : 22). Het doel echter van de satan en al de zijnen is „te stelen, te slachten en te verderven.” 1ste. Zij trachten God te beroven. De antichrist wil God Zijn troon ontroven, door Zijn Wet te veranderen, hij wil Christus Zijn eer ontnemen als de enige Middelaar tussen God en de mensen. De wereld ontsteelt God Zijn troon in uw harten, en wereldsgezinde leraars ontstelen God Zijn heerlijkheid door die te bedekken en te bezwalken, door de raad Gods tot zaligheid van de mensen achter te houden. Deze zijn dieven en moordenaars. 2e. Zij trachten de mensen te beroven. De antichrist ontsteelt de mens de Bijbel, de prediking des evangelies, de weg van de genade en des vredes. De wereld tracht ge uw vrede te ontroven, zij wil u de weg tot heiligmaking en tot het eeuwige leven ontnemen. Wereldsgezinde leraars zijn er op uit om ge uw kostelijke, onsterfelijke zielen te ontroven.

Ontwaakt, mijn vrienden; u beleeft een gevaarlijke tijd. Wacht u voor de valse herders, die in schaapsklereden tot u komen. Wacht u voor de antichrist, in welke gedaante hij zich ook moge voordoen. Wacht u voor de wereld, hetzij ze u toegrijnst, of u nadert met haar betoverende glimlach. Wacht u voor onverschillige wereldsgezinde leraars.

II. *De goede Herder: „De Herder van de schapen.”*

1. De Herder van de schapen is de Heere Jezus Christus. „Ik ben de goede Herder.” (vs. 11). „Ik ben de goede Herder, en Ik ken Mijn schapen, en word van de Mijnen gekend.” (vs. 14). Vanwaar heeft Hij deze naam?

1ste. Omdat Hij voor Zijn schapen is gestorven. Hij is geen dief of moordenaar, Hij is geen vreemde of huurling, maar de Herder van de schapen: „Wij dwaalden allen als schapen, en wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg. Maar de Heere heeft ons aller ongerechtigheden op Hem doen aanlopen.” (Jesaja 53 : 6).

2e. Omdat Hij de schapen vindt: „Wat mens onder u, hebbende honderd schapen, en één van die verliezende, verlaat niet de negenennegentig in de woestijn, en gaat naar het verlorene, totdat hij hetzelfde vindt?” (Luk. 15 : 4). Ieder schaap van de kudde is door Jezus gevonden.

3e. Omdat Hij de schapen draagt: „En wanneer Hij hetzelfde gevonden heeft, legt Hij het op Zijn schouders, verblijd zijnde.” (Luk. 15 : 5). Hij vergadert de lammeren in Zijn arm, en draagt ze in Zijn schoot.

4e. Omdat Hij de schapen leidt en weidt. Zij „gaan in en uit, en vinden weide.” (vs. 9). „De Heere is mijn Herder; mij zal niets ontbreken. Hij doet mij neerliggen in grazige weiden. Hij voert mij aan zeer stille wateren.” (Psalm 23 : 1, 2). „Want het Lam, dat in het midden des troons is, zal hen weiden, en zal hun een leidsman zijn tot levende fonteinen van de wateren. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen.” (Openb. 7 : 17).

2. De kentekenen van de goede Herder.

1ste. *Hij gaat in door de deur.* Wellicht verwondert u dit. Is niet Christus Zelf de deur?

Hoe kan Hij dan door Zichzelf ingaan? Antwoord: Hij is in waarheid door Zichzelf ingegaan. Vergelijkt hetgeen de apostel zegt: „Door Zijn eigen bloed is Hij eenmaal ingegaan in het heiligdom,” (Hebr. 9 : 12) met de volgende woorden: „Omdat wij dan, broeders! vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, op een verse en levende weg, welke Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees.” (Hebr. 10 : 19, 20). Christus zelf is alzo tot de Vader ingegaan, namelijk door Zijn eigen bloed. En hierdoor ook gaat iedere gelovige dienstknecht van Christus in: „Die door de deur ingaat is een herder van de schapen.” O, dat God velen van de zodanigen in Schotland verwekke, mannen die ingegaan zijn door de deur in de stal van de schapen, mannen die van de zonde kunnen spreken, omdat zij zelf die gevoeld hebben; die van genade kunnen spreken omdat zij bij ondervinding weten hoe zoet die is.

2e. *Hij roept Zijn eigen schapen bij name.* In de oosterse landen spreken de herders dikwijls tot hun schapen. Hij roept ze, en zij horen naar hem en kennen zijn stem. Zo is het ook met Christus. Hij is geen vreemde Herder, noch ook een huurling. Hij roept Zijn eigen schapen bij name. Hieruit blijkt:

- (1) Hij kent hen. Toen Zacheüs, een verloren en dwalend schaap, ver van de kudde daarheen zwierf, riep Jezus hem bij zijn naam: „Zacheüs, kom af.” (Luk. 19 : 5). Toen Nathanaël onder de vijgenboom was, zag Christus hem en riep hem bij zijn naam. Toen Maria Jezus niet kende, zei Hij tot haar: „Maria! Zij zich omkerende, zei tot Hem: Rabbouni!” (Joh. 20 : 16). Christus kent allen in deze vergadering, die de Zijnen zijn. Hij zou hen allen bij name kunnen noemen. Dikwijls noemt Hij hen bij naam. De mensen kennen u niet, de leraars kennen u niet, wellicht kent ge uzelf niet. Maar Christus kent u: „Hij roept Zijn schapen bij naam.”
- (2) Hij gaat op zeer innemende wijze met Zijn schapen om. En dat kan niet anders. Wanneer u iemand liefhebt, dan hebt u ook zijn naam lief, dan is het horen van zijn naam muziek in uw oren. Zo ook noemt Christus graag Zijn eigen schapen bij hun naam. Hij heeft de *namen* lief dergenen, voor wie Hij stierf. Hij onderhoudt een liefelijke en dagelijkse gemeenschap met hen.
- (3) Hij verandert hun natuur. Toen Abraham een gelovige werd, gaf Christus hem een nieuwe naam; zo ook met Petrus. Zo ook, wanneer de Joden tot Christus zullen gebracht worden, staat van hen geschreven: „Gij zult met een nieuwe naam genoemd worden, welke des Heeren mond uitdrukkelijk noemen zal.” (Jesaja 62 : 2). „Maar nu, alzo zegt de Heere, uw Schepper, o Jakob! en uw Formeerder, o Israë! vrees niet, want Ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam geroepen; gij zijt Mijne.” (Jesaja 43 : 1). „Die overwint, Ik zal hem maken tot een pilaar in de tempel Mijns Gods, en hij zal niet meer daaruit gaan. En Ik zal op hem schrijven de naam Mijns Gods en de naam van de stad Mijns Gods, namelijk des nieuwen Jeruzalems dat uit de hemel van Mijn God afdaalt, en ook Mijn nieuwe naam.” (Openb. 3 : 12).

Indien iemand van u heden nog tot Christus gebracht werd, hij zou een nieuw hart en een nieuwe naam krijgen. Hij zou niet meer wereldling, vloeker, dronkaard, overspeler genoemd worden. Maar zijn naam zou zijn: discipel van

Christus, kind van God, erfgenaam van de heerlijkheid, Christen. Heeft Christus u reeds bij uw naam genoemd?

3e. *Hij gaat voor hen heen.* Zo deed Hij, terwijl Hij op aarde was. Hij ging allen voor die Hij roept om Hem te volgen. Hij ging ons voor in geloof en heiligheid. Hij ging ons voor in werken van de liefde, in versmaadheden, in noden, in het lijden, in de dood. Hij eist niet van u, dat u door iets zou gaan, waardoor Hij niet gegaan is. Hij gaat nog voor Zijn schapen; dikwijls ongezien, dikwijls zonder dat men Hem gevoelt of zelfs bemerkt, maar nochtans gaat Hij inderdaad voor hen heen. Hij zal u geen wezen laten: „Wanneer u zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn, en door de rivieren, zij zullen u niet overstromen; wanneer u door het vuur zult gaan, zult u niet verbranden, en de vlam zal u niet aansteken.”

Geliefde vrienden! volgt u Jezus, de goede Herder, of volgt u een vreemde? ach, vliedt toch van de vreemden. Vliedt de gezelschappen dezer wereld, waar u de stem van Jezus niet horen kunt. Het is niet veilig dáár te zijn. Ontvliedt die huizen, waar de stem van Jezus niet wordt gehoord, maar de stem van vreemden. Volgt Jezus. Vestigt uw ogen op de Meester. Geloof in Hem, en laat Hem niet los.